

РЕШЕНИЕ

№ 17182

гр. София, 20.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав, в
публично заседание на 22.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мирон

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **1657** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр. с чл.118, ал.3 КСО.

Образувано е по жалба на Е. Й. Т., чрез адв. В. Т.-САК, срещу Решение № 2153-21-21/27.01.2025 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № [ЕГН]/20.12.2024 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване /ПО/.

С жалбата се релевират доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспореното решение. Според жалбоподателя неоснователно пенсионният орган не му е изплащал лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване за периода от 01.06.2024 г. до 02.09.2024 г. Сочи, че органът по пенсионно осигуряване неправилно е определил датата за възобновяване изплащането на пенсията. Иска се решението на ТП на НОИ да бъде отменено, а преписката върната за ново разглеждане от административния орган за определяне правилна дата, от която следва да бъде възобновена личната й пенсия за инвалидност поради общо заболяване, както и да бъде преизчислен размерът й. В открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Т., която поддържа жалбата по искането за изменение на досежно определената дата за отпускане на пенсията. Заявява, че не поддържа искането инкорпорирано в жалбата по отношение на преизчисляване на пенсията. В представени писмени бележки от 02.05.2025 г. излага подробни съображения за основателност на жалбата. Претендира присъждане на разноски съобразно представен списък по чл. 80 от ГПК /л.181/.

Ответникът – директор на ТП на НОИ С.-град, се представлява по делото от процесуален представител – юрк. М., която оспорва жалбата като неоснователна. Претендира

присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 66 състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

От представените по делото писмени доказателства, съдържащи се в административната преписка, се установява следното:

Със Заявление вх. № МП-56831/04.07.2012 г. жалбоподателката е поискала отпускане на лична пенсия за ИОЗ въз основа на представените документи, визирани в чл. 3 от Наредбата за пенсиите и осигурителния

стаж /НГГОС/. Въз основа на представено ЕР на ТЕЛК № 1238/20.06.2012 г., органите на медицинската експертиза са определили трайно намалена работоспособност 80 % на Т.. Определена е датата на инвалидизиране - 17.02.2012 г. и срок на определения процент трайно намалена работоспособност от три години - до 01.06.2015 г.

На Е. Т. е отпусната пенсия с Разпореждане № [ЕГН] от 30.07.2012 г., като периодично същата е неколккратно преизчислявана при преосвидетелстването на лицето от органите на медицинската експертиза, като и за допълнително представени осигурителен стаж и осигурителен доход.

В следствие на издаден ЕР № 1240/30.06.2021 г. на ТЕЛК са определени 80 % ТНР и срок на инвалидността до 01.06.2024 г., като с Разпореждане № [ЕГН]/08.10.2021 г., пенсията е определена до 01.06.2024 г.

След преосвидетелстване на Е. Т., с ЕР № 92087 от 02.09.2024 г. на ТЕЛК е определена ТНР 80 % със срок до 01.09.2025 г. Органът е изложил, че по-късното преосвидетелстване е поради по-късно подадено заявление от лицето. Така постановеното ЕР на ТЕЛК е обжалвано по административен ред от Е. Т..

Предвид обжалването му, с Разпореждане № [ЕГН] от 07.10.2024 г., решаващият орган е разпоредил личната пенсия за ИОЗ, която се полага на Т. да се изплаща от 02.09.2024 г., съобразно разпоредбата на чл. 98, ал. 7 от КСО .

На 06.12.2024 г. в ТП на НОИ С. - град е получено ЕР № 92979/27.11.2024 г. на НЕЛК, с което обжалваното ЕР на ТЕЛК е отменено в частта му на определен срок на инвалидността, като последният е определен на три години - до 01.09.2027 г. Посочено е, че НЕЛК не е компетентна да се произнесе, досежно по-късното преосвидетелстване по вина на лицето.

С Разпореждане № [ЕГН]/20.12.2024 г. пенсията на Е. Й. Т. е определена на основание чл. 98, ал. 8 от КСО в действителен размер от 02.09.2024г. Последното е обжалвано от Т. с жалба вх. № 1012-21-41/14.01.2025 г., която е оставено без уважение с атакуваното в настоящото производство Решение №№ 2153-21-21/27.01.2025 г. на директора на ТП на НОИ С.-град.

По делото са приобщени писмени доказателства – част от административната преписка, и представените с жалбата.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

По допустимостта:

Жалбата е подадена в срока по чл. 118, ал. 1 от КСО от лице с право и интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

По основателността:

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, извършвайки контрол за законосъобразност на обжалвания акт, съдът не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства, да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Оспореното разпореждане и потвърждаващото го решение са издадени от компетентни органи, при спазване на административно-производствените правила и правилно приложение на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 72 от КСО пенсия за инвалидност се определя на лица с 50 и над 50 на сто трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане.

Съгласно разпоредбата на чл. 73, ал. 2 от КСО пенсията за инвалидност се отпуска за срока на инвалидността.

Според чл. 96, ал. 1, т. 4 от КСО пенсията се прекратява, когато отпадне основанието за получаването ѝ.

Разпоредбата на чл. 97, ал. 1 от КСО предвижда, че спряната пенсия се възобновява, а прекратената се възстановява по писмено заявление на пенсионера, когато отпадне основанието за спирането или прекратяването ѝ, като текста на алинея втора допълва, че пенсията се възобновява от деня на отпадане на основанието за прекратяването ѝ.

С ЕР № 92087 от 02.09.2024 г. на ТЕЛК, на жалбоподателката е определена ТНР 80 % със срок до 01.09.2025 г., а с последващо ЕР № 92979/27.11.2024 г. на НЕЛК, с което обжалваното ЕР на ТЕЛК №92087/02.09.2024 г., последното е отменено в частта му на определен срок на инвалидността, като същият е определен на три години - до 01.09.2027 г. По делото не са налице данни, жалбоподателката да е обжалвал това решение.

Според чл. 30, ал. 3 от НПОС, преосвидетелстването на лицата с трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане се извършва до изтичането на срока, за който е отпусната пенсията, след служебно повикване. Когато преосвидетелстването се извършва до първо число на месеца, в който изтича срокът, за който е отпусната пенсията, както и при предсрочно преосвидетелстване по молба на пенсионера, пенсията се определя в същия размер, увеличава се, намалява се или се прекратява от първо число на месеца, следващ месеца на преосвидетелстването. Когато преосвидетелстването е извършено в месеца, през който изтича срокът, за който е отпусната пенсията, както и след това, не по вина на лицето, пенсията се възстановява в същия размер, увеличава се, намалява се или се прекратява от срока, до който е била отпусната. Нормата на чл.30, ал.4 от НПОС предвижда, че когато лицето не се е явило пред ТЕЛК по неуважителни причини и преосвидетелстването е извършено след изтичането на срока, до който е отпусната пенсията, пенсията се възстановява в същия размер, увеличава се или се намалява от датата на освидетелстването, а се прекратява от датата, до която е била отпусната.

Длъжностното лице по ПО, правилно и поради липса на доказателства за наличие на хипотезата по чл.30, ал.3 НПОС е определило датата, от която се възстановява пенсията по правилото на ал.4 – от деня на отпадане на основанието за прекратяване, а Директорът на ТП на НОИ законосъобразно е потвърдил неговото разпореждане, тъй като по преписката са налице доказателства от които се установява, че жалбоподателят се е явил за преосвидетелстване пред ТЕЛК след изтичане на срока за който е определена инвалидността с предходно решение на ЕР на ТЕЛК, а именно това от 30.06.2021 г., със срок на инвалидността – 01.06.2024 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 112, ал. 1, т. 3 от ЗЗ, обжалванията и възраженията от страна на заинтересованите лица и органи (освидетелстваните, осигурителите, НОИ, Агенцията за социално подпомагане, Агенцията за хората с увреждания и органите на медицинската експертиза на работоспособността), срещу решенията на ТЕЛК - в 14-дневен срок от получаването им пред НЕЛК. В тази връзка, неоснователни са релеванните в жалбата оплаквания, че жалбоподателката не е била служебно повикана, поради което не се е явила навременно за преосвидетелстване. Така наведените доводи са ирелевантни за спора, тъй като е налице издадено експертно решение на ТЕЛК. Същото е обжалвано пред НЕЛК, като на страната е указан редът и органът, който следва да бъде сезиран по отношение на въпросът за по-късното освидетелстване на жалбоподателката. Данни за предприети такива действия, не са налични в настоящото производство.

Следователно предвид изложеното по-горе и с оглед фактът, че преосвидетелстването е извършено след изтичане на срока на инвалидността – 01.06.2024 г., то правилно административният орган е приел, че началният момент, от който е отпусната пенсията на Е. Т., следва съобразно чл. 30, ал.4 от НПОС да е считано от датата на освидетелстването – 02.09.2024 г. ЕР на ТЕЛК № 92087/02.09.2024 г. е обжалвано пред НЕЛК, който е се е произнесъл с решение, поради което административният орган съгл. чл. 113, ал. 3 от Закона за здравето се е съобразил с него.

От изложеното следва, че оспорваният административен акт е издаден в съответствие с действащите материалноправни разпоредби на националното законодателство.

При този изход на делото на ответника се дължи поисканото юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя на основание чл.78, ал.8 от ГПК вр. с чл.24 от НЗПП в размер на 100 /сто/ лева.

По изложените съображения и на основание чл. 118, ал. 3 КСО във връзка с чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 66 - ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Й. Т. с [ЕГН] срещу Решение № 2153-21-21/27.01.2025 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № [ЕГН]/20.12.2024 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване /ПО/.

ОСЪЖДА Е. Й. Т., ЕГН: [ЕГН] да заплати на ТП на НОИ С.-град юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му.